

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Desiderivs Erasmvs

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

DESIDERIVS ERASMVVS

Roterodamus.

*Quid Batauos rides? Batauus sum magnus Erasmus:
Magnus & ingenio, magnus & eloquio.*

M. D. XXXVI.

DESIDERIVS ERASMVVS ROTE-
rodamus Batauuus, natus anno
N. CCCCLXV.

Sub Alexandro Hegio doctore primis studiorum
Dauentriæ positus rudimentis;

Colophone dein Lovanijs, & Cantabrigiæ, & Bo-
noniæ feliciter his imposito:

Sac. Theol. Doctor Taurini creatus:

Ob incomparabilem in omni disciplinarum gene-
re eruditionem, & inexhaustam ingenij vber-
tatem, pari coniunctam eloquentiâ
& prudentiâ;

Quam immortalem sibi editis lucubrationibus in-
numeris comparavit, ijs tantisper, dum orbis
stabit, superfuturus, ac eruditus ubique
gentium collocuturus:

A summis Pontificib. Cæsarib. Regib. atque Prin-
cipibus orbis Christiani summè expetitus,
atque honoratus:

Phoenix Germaniæ:

Omnibus modis vir maximus: & ob ingenij mo-
rumque suavitatem verè *ερασιμωσ*, ac planè
potiùs Desiderius:

Obijt Septuagenarius Basileæ, cuius ille hospiti-
o vrbis in primis maturâ ætate delecta-
tus fuerat:

Anno M. D. XXXVI. Eid. Jul.

IN DESID. ERASMVV
Roterodamum.

Epigrammata.

ANONYMI.

Roterodama mihi tellus, natalis origo:
Non postremi inter Batavae hinc nominis vrbes:
Me celebrant clarum fama praeconia magna:
Barbaries per me cessit quod finibus exul:
Diuinis dederim quod lucem rebus amoenam,
Et Latij imbuerim linguas sermonis honore.

O. M. S.

Eximij famam celebrem quis nescit Erasmi?
Teutona quo tellus cinere superba fuit.
Cui viuo triplicis manabant flumina lingua:
Cum docto poterat qui Cicerone loqui:
Illius est studio studijs sua reddita rursus,
Gloria, quae caeno mersa fuere diu.
Plurima de rebus magnis monumenta reliquit:
In toto Aonijs quae legit orbe chorus.
Illius hac vultus monstrat tibi charta: sed ipsos
De doctae melius consule mente libros.

EVRICII. CORDI.

Seu sit hic Hebrews, seu Graecus, siue Latinus:
Tot linguas vno (quis putet?) ore sonat.

EIVSDEM.

Quando nouas docto laudes conarer Erasino:
Ridens auriculam traxit Apollo mihi.
Et quid, ait, tentas? tuâ plectra miselle reconde:
Aoniam supra vir volat ille chelyn.
Nulla isti scintilla potest dare lumina Soli:
Omnia qui radijs lustrat opaca suis.
At tuus adiectâ micâ non surgit Olympus:
Paruula tam pandum nec mare gutta iuuat.
Hunc sua iam pridem vexit super athera virtus:
Liuida seu nolit, seu velit inuidia.

GILBERTI DVCHERI.

Debent multa tibi lingue Græca atq; Latina:
Illustres operâ, conspicuæq; tuâ.
Debent multa tibi sacri simul atq; profani
Auctores, vitæ redditi ab interitu.
Vt numero dicam, longâ quod dicere possem
Iliade, hinc debent omnia multa tibi:
Sanctæ redemptoris quod Erasme ad dogmatæ
Christi
Verum iter humanis omnibus esse studeas.

IOAN.

IANI VITALIS.

Lubrica si tibi mens fuit, & spinosior equo,
Ingenium certè nobile Erasme fuit.
Felix, si mistas labruscas dulcibus vuis
Prodiga desisset vinea ferre tua:
Barbarie è mediâ præclarum fidus haberent,
Et te Varronem tempora nostra suum.
Hanc tamen inscriptam his titulis posuere colum
Iactura hinc laudum publica facta fuit. (nam:

IOAN. LATOMI.

Teutona terra suum quum miraretur Erasmus:
Hoc maius, potuit dicere, nil geni.
Quippe deos inter, cælo ridente, relatum
Ipse suum dixit Iupiter esse genus.

IOAN. STIGELII.

Ingenium fueras tantum sortitus Erasme:
Vt tibi vix tulerint secula multa parem.
Multa reliquisti, sacrâ dignissima cedro:
Plura tamen poteras, & meliora dare.
Da veniam iuueni, si quid post funera sentis:
O quantum est vti munere posse Dei.

THEOD. BEZ AE.

Ingens ingentem quem personat orbis Erasmus:
Hæc tibi dimidium picta tabella refert.
At cur non totum? mirari desine Lector:
Integra nam tantum terra nec ipsa capit.

E

EIVSDEM.

ἡμῖσιν τὴ πάντων πλέον ἐν Ἀσπροαῖος ἔειπεν.
ἡμῖσιν δ' ὡς ὀμιλεῖ τὸ λογιζόμενος.

C. VRSINI VEHLII.

Incipiant omnes certatim, & nomen Erasmi
Laude vehant; illis quantumuis diuite venâ
Pectus abundârit, duplicisq; opulencia lingua
Mânet inexhausto sermonis flumine docti.
Inferiora suâ dixisse cupidine cernes:
Quum maior a suis cantârint viribus omnes.
Plurima sunt dicenda viri monumenta: benigni
Tum mores: niuea tum candor, & aurea vitæ
Norma, decor, Charites, mens dedala, mellea Per-
Dein fortunati verè nimiumq; Batavi (tho
Nomine seu tanto, potius seu numine diuûm:
Postremò sibi Rotrodami præsignis alumno
Quam bene præsentis Germania iusserit aui
Cedere Romanos scriptores, cedere Graios.
Ista canant, centumq; alias per carmina laudes,
Quorum Pierius Smyrne calor æquat alumnum.
Pegaseum manant qui nectar, & Attica mella.
Ipse autem artificem post illa tacebo secutus:
Atrida moestos nequijt quum pingere vultus
Nauiter, inducto texit qui cætera velo.

In obitum eiusdem.

H. EOBANI HESSI.

Eximium fato functum lugemus Erasmus:

Hoc duce qui Musis addita turba sumus.

IVLII CAES. SCALIGERI.

Tu né etiam moreris? ab quid me linquis Erasme

Ante, meus quàm sit conciliatus amor?

Tu né etiam? cui tam parvus fuit orbis, ut altæ

Expleres mentis flumina torua tua.

Ergo sidereis postquam est subuecta quadrigis,

Atque Dei lato lingua recepta sinu:

Ille ego, qui insana ridebam vulnera mortis,

Conditâq; Aetnaâ tela trisulca manu:

Ad quoduis stupeo momentum, ac territus asto:

Maxima quum videam numina posse mori.

IOAN. STIGELII.

Perdidit ereptum, Musarum munus, Erasmus:

Perdidit heî quantum Teutona terra decus.

Quo moriente ferunt Clarios cessasse liquores:

Et tremuisse altis totum Heliconâ iugis.

Nemo roget causam, quam vesper nouit et ortus:

Cuius erit testis nescia fama mori.

IOAN. SECVNDI.

Desunctus vitâ, longiq; laboribus cui,

Hac situs est tandem doctus Erasmus humo:

Quem licet in serâ rapuerunt fata senectâ,

Et vitâ saturum sopÿt alta quies:

E ij

Nos tamen hunc, velut immaturo funere raptum
Flemus, & effusus diffluimus lacrymis.
Ille igitur perijt: & quondam illa illa diserta,
Et dulci manans nectare lingua tacet:
Ingeniumq; sagax, & amans virtutis & equi,
Omnia sub paruo condita sunt tumulo.
Illum igitur canos virtus lacerata capillos,
Et Charites lugent, luget & ipsa fides:
Collectasq; rosas Permesi ad flumina nymphæ
Inspurgunt sacro Pierides tumulo.

GILBERTI COGNATI,

Magnus Roterodamus ille noster,
Hac quo secula neminem tulerunt
Maiorem, neque prisca clariorem
Nōrunt tempora, nec cui futura
Parem posteritas habebit: ecce
Sub hoc marmore mortuus quiescit.

VITI COPPI.

Lacrymarum, te rogo, iam siste riuulos
Viator, & dulcem quietem floribus
Orna, Sabæo tumulum flore consouens:
Vixi satis: sati peregi tempora:
Non ocio, sed duris me laboribus,
Vnus quò plurimis prodessem, subdidi.
Sic docta primum bella gessi Palladis:

*Vt me ducem mirata sit Germania,
Suum me sapius Ciceronem dicitans:
Tandem sacris sum litteris immortalus.
Hac fata lege subire, an non est viuere?
Rude donari, nisi forsit an mori putas.*

SIMONIS VALLAMBERI.

*Hoc quanquam tumulo mortale cadauer Erasmi
Mors claudis, id ferme est nihil.
Non huius virtus, spes, fama, scientia possunt
Claudi: quid, o Mors, hic habes?*

DIDACI PYRRHI.

*Postquam importuno fato consumptus Erasmus
Desijt humanam conditione frui:
Romani periere sales, periere lepores:
Et periere omnes deliciae, & Veneres.
Et periere nouem decimam cum Pallade Musae:
Et periit blandis Gratia mista iocis.
Et sic vnus perierunt omnia morte:
O grauis, o doctis mors lacrymanda viris.*

IOAN. MORELLI.

*Corpus humo, superis animam, dat nomen in aeuum
Rex, Pietas, Virtus ROTERODAME tua.*

GEORGII FABRICII.

*Viuentem quem vix immensus ceperat orbis,
Clauditur exigua Roterodamus humo.*

E ij

*Non armis tantum peperit Germania laudis:
Quantum tu calamo, maxime Erasme, tuo.*

IOSEPHI A PINV.

Eteostichon.

*Lustra peracta vbi bis septena recenset Erasmus,
Lucifera è terris cecidit in astra senex.*

IOANNIS SCHOSSERI.

In Terminum Des. Erasmi
Roterodami.

*Termine diuorum, quo non constantius alter
In Capitolinâ restitit arce Ioui:
Quid facis, ut clypeo modo continearis Erasmi,
Quum tua iam pridem templa fatiget humus?
Quæq; locum summo non concessere Tonanti
Membra, ruinoso pondere terra premat?
Scilicet ut nulli superum tua cecidit imago,
Ignea nec manibus qui iacit arma Ioui:
Sic decus & clari laus immortalis Erasmi,
Non aliquem, cui nunc cedere possit, habet.
Huius enim cunctas excedit gloria metas:
Fulget & in docto non superanda choro.
Hunc velut ætherium coluit Germania numen.
Quam Desiderij nomina iurè tenet.*